

og naar Forbrydelsen begaas under de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, Straf-
arbejde ikke under 4 Aar.

Hovedmændene anses i Fredstid med Fængsel i anden Grad eller med Strafarbejde
indtil 4 Aar, i Krigstid med Strafarbejde indtil 8 Aar, og naar Forbrydelsen begaas un-
der de i sidste Del af § 85 nævnte Omstændigheder, med Strafarbejde ikke under 6 Aar
eller med Livsstraf.

Ved den nærmere Bestemmelse af Straffen efter foranstaaende Forrifter bliver at
tage et væsentligt Hensyn til Antallet af Deltagerne i Forbrydelsen.

§ 89.

En Officeer straffes for Rømning med Embeds Fortabelse, forsaavidt han ikke efter
de foregaaende Bestemmelser har forskyldt større Straf.

En Underofficeer kan, naar en af ham for Rømning forskyldt Fængselsstraf ikke har
Bestillings Fortabelse til Følge, anses med denne Straf istedetfor Fængselsstraffen.

§ 90.

For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes Tiden fra hans
Rømning, og indtil han har udstaaet Straf for denne Forbrydelse, ikke som Tjenestetid, hvor-
for han, forsaavidt den Straf, der paalægges ham, ikke medfører hans Afgang fra Krigsmag-
ten, har at tjene saa meget længere. Dette skal dog ikke være til Hinder for, at vedkommende
Ministerium kan hjemsende ham.

§ 91.

Skjærpene Omstændigheder med Hensyn til Rømning er det, naar Nogen:

- 1) rømmer fra Fartøi, som er paa Logt eller til Logt er udrustet;
- 2) rømmer, medens han er i nogen Tjenesteforretning;
- 3) rømmer, naar nogen særdeles Besværighed for Krigsfolket, hvori han burde deltage, ham
bitterlig finder Sted eller forestaar, eller
- 4) medtager sin Tjenestehest eller de Vaaben, Klædningsstykker eller andre Gjenstande, som
ere leverede ham til Brug, forsaavidt de ikke nødvendig behøves til hans Beklædning.
Skaffer han derhos ikke disse Ting tilstede igjen, eller har han for Rømningen taget
dem til sig i det særlige Diemed at tilvende sig samme, anses han, som om han har
afhændet dem (§ 193), foruden at være skyldig i Rømning.

§ 92.

Dersom den, der for Rømning har forskyldt ringere Straf end Strafarbejde, atter
selv frivillig melder sig, fritages han, naar han ikke er Officeer, for at anses som Rømnings-
mand og belægges med Straf som for anden ulovlig Fraværelse (§ 97), men denne Straf
tilregnes ham dog som Rømningsstraf, hvis han senere igjen rømmer.

§ 93.

At en Rømningsmand, skjulende sin Stilling, maatte have taget Tjeneste ved nogen
anden Afdeling af Krigsmagten end den, hvorfra han er rømt, udelukker ikke Anvendelsen af
den lovbestemte Straf for Rømning.

§ 94.

Den, som kommer til Kundskab om en forestaaende Rømning i Krigstid og ikke an-
melder samt, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger
at forhindre den, straffes med Fængsel, eller, hvis han er Officeer, med Fængsel eller Embeds